

בס"ד, ט"ז בחשון תשפ"ו
7 בנובמבר 2025

דף מידע

2921

פרשת "וירא"

ממה אתה מתלהב? / סיון רהב-מאיר:

אנחנו עושים הרבה דברים בחיי היום יום שלנו, אבל השאלה היא לא רק מה עושים, אלא - איך עושים. כשאנחנו מבצעים פעולה בהתלהבות, בהתרגשות, בזריזות - כנראה מדובר במשהו אהוב עלינו ויקר לנו במיוחד. פרשת השבוע מתארת את הכנסת האורחים של אברהם אבינו לשלושה עובדי אורח שמגיעים אליו לאוהל, שימו לב למילים: "וַיִּמְהַר אֲבְרָהָם הָאֵלֶּלָה אֶל שָׂרָה, וַיֹּאמֶר: מָה־רִי, שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח סֵלֶת לוֹשִׁי, וְעָשִׂי עֲגוֹת. וְאֶל הַבָּקָר רֵץ אֲבְרָהָם, וַיִּקַּח בֶּן בָּקָר רֶדֶד וְטוֹב, וַיִּתֵּן אֶל הַנֶּעֶר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתָם". אנחנו רגילים להתלהבות מדברים גשמיים, מהישגים אישיים, משמחות פרטיות. אבל אברהם אבינו מתרגש-מהכנסת אורחים. הוא לא רק מארח ומאכיל, הוא ממחר ורץ. הנתינה, החסד, הם הדבר המרגש ביותר עבורו. זו השליחות שלו, לזה הוא מחכה באמת.

כל אחד מאיתנו יודע מה מדליק ניצוץ בעיניו, וגורם לו לעשות דברים בהשקעה ובמסירות. אברהם אבינו מלמד אותנו ממה באמת חשוב להתלהב, ואיך ראוי להתייחס לעזרה לזולת. יש לנו אינספור הזדמנויות היום, ממש כאן ועכשיו, להסתכל מסביב על אחרים ולהמשיך את הניצוץ הזה של אברהם אבינו. יהי רצון שנתלהב מהדברים הנכונים.

ברוך דיין האמת
כואבים ואבלים על פטירתו של חברנו היקר
מיכאל חיים (מוני) ערמון ז"ל
משתתפים באבלם של חברתנו חיה,
רחל, הלל, נחמיה ובני המשפחה.
מן השמיים תנוחמו

נר זיכרון

יואל סימון ז"ל - י"ז חשון תשע"ד
יפה לופסקי ז"ל - כ"א חשון תשנ"ג

שהשמחה במעונם מזל טוב

ליפה ולך ולכל המשפחה להולדת הנינה, נכדה למשה ושלומית, בת בכורה לשחר וים.

זמני שבת

16:12 הדלקת נרות שבת
16:32 מנחה וקבלת שבת
17:19 צאת השבת

פינת ההלכה – הלכות הדלקת נרות שבת [ג]

מי חייבים בהדלקת נרות שבת?

גם השבוע נמשיך ונעסוק בהלכות אלו.

מצד הדין מספיק להדליק נר אחד, שעל ידו יהיה אור בבית. ונהגו להדליק שני נרות, אחד כנגד 'זכור' ואחד כנגד 'שמור'. ויש נוהגות להדליק נר נוסף לכל אחד מבני הבית, ויש שנהגו להדליק שבעה נרות כנגד שבעת ימי השבוע, ויש שנהגו להדליק עשרה כנגד עשרת הדברות. ואת כל המנהגים הללו נוהגים בעת שהאשה שובתת בביתה, אך אם היא מתארחת בבית אחרים, המנהג שתדליק שני נרות בלבד (שש"כ מג, ג). בעבר, כשהיו מאירים את הבית בנרות, היה בתוספת הנרות הידור, שעל ידם התרבה האור בבית, אבל **כיום** שמשתמשים באור חשמל, **אין כל כך הידור בהוספת נרות**, ודי בהדלקת שני נרות כנגד 'זכור' ו'שמור'.

נהגו שאשה ששכחה להדליק שבת אחת, תקנוס את עצמה ותדליק מכאן ואילך בכל השבתות נר אחד נוסף (רמ"א רסג, א). **וכל זה בתנאי שלא היה שם אור כלל, אבל אם היה דולק שם אור חשמל, למרות שלא הדליקו אותו לכבוד שבת, כיוון שבפועל לא נתבטל אצלם עונג השבת, אינה חייבת להוסיף נר אחד כל ימיה.**

ברכת ההדלקה: שני מנהגים ישנם בזמן ברכת הנרות.

- **ברכה > הדלקה:** יש נוהגות לברך **לפני** הדלקת הנרות, כפי ההלכה בכל המצוות, לברך לפני קיום המצווה. לפיכך מברכות תחילה: "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם אשר קדשנו ב'שולחן ערוך', **וכך נוהגות חלק מיוצאות ספרד** (שו"ע או"ח רסג, ה).

- **הדלקה > ברכה:** ויש נוהגות לברך **אחר** ההדלקה, משום שלדעת כמה פוסקים, על ידי הזכרת השבת בברכה, הנשים מקבלות את השבת, ואם כן אשה שתברך לפני ההדלקה לא תוכל אחר כך להדליק את הנרות.

ונתפשט **המנהג ברוב הקהילות** – שנשים **מדליקות** תחילה את הנרות ואח"כ **מברכות** עליהן ובעת הברכה מקבלות את השבת. והרבה פוסקים אחרונים חידקו ואישרו את מנהגן.

וכדי שהברכה תחשב **לפני** המצווה – נוהגות הנשים לכסות את עיניהן בעת הברכה, **ורק לאחר הברכה פוקחות את עיניהן ונהנות מאור הנרות.** וכך נוהגות כל יוצאות אשכנז (רמ"א רסג, ה), **וחלק מיוצאות ספרד** (החיד"א, הבן איש חי, מנהג מרוקו, מנהג בבל ועוד) למעשה, נכון לכל אשה לנהוג כמנהג משפחת אמה.

אבל כאשר גבר מדליק נרות, כגון שהוא רווק או אלמן, יברך **לפני** הדלקת הנרות, מפני שמנהג הגברים לקבל על עצמם את השבת אחר תפילת המנחה בקבלת שבת בדיבור (שש"כ).

נמשיך בשבועות הבאים לעסוק בהלכות אלו.

שבת שלום, מיכאל.

שבת פרשת וירא

מתקיים מנין ספרדי בבית המדרש

16:12 - הדלקת נרות

16:32 - מנחה, קבלת שבת.

'פניני שבת נקבלה' - דרשה קצרה בהלכה

ערבית

'ח"י רגעים' - שיעור תלמוד קהילתי ב'מסכת ברכות' (18 דקות)

8:00 - שחרית, דרשה, מוסף.

'טוב ללמוד' - לימוד קהילתי קצר **ספר מסילת ישרים** בבית הכנסת (17 דקות)

10:00 - תפילת ילדים בבית המדרש

10:40 - 'האיש ואגדה' - קידוש ושיעור לכיתות ד'-ו' בבית הרב מיכאל

13:00 - מנחה

16:00 - קריאת תהלים לנשים - בית המדרש

16:00 - מנחה

16:20 - 'ממתק לשבת' - שיעור של הרב לילדים (ג' - ג')

16:35 - שיעור ה'דף היומי'

17:19 - צאת שבת בית הכנסת / שטיבל.

מנין ספרדי בבית המדרש

16:27 - מנחה וקבלת שבת

8:00 - שחרית ומוסף

קידוש ושיעור

ימי חול

5:19 - זמן טלית ותפילין | 6:04 - הנץ החמה | 8:43 - סוף זמן ק"ש

6:00 - שחרית

8:00 - שחרית

16:25 - מנחה - (שקיעה בשעה 16:37)

19:15 - ערבית

16:30 - מנחה וערבית - בשטיבל (יש לשוב ולומר ק"ש לאחר צאת הכוכבים ב-16:56)

20:45 - שיעור 'הדף היומי'

שבוע טוב ומבורך - ועדת בית הכנסת

הספד לאבא מיכאל חיים בן הלל / הבן-הלל

אבא'לה, נהוג לומר במעמד זה דברי תהילה, זיכרונות חיוביים וסיפורים מרגשים, זיכרונות חיוביים ותכונות טובות בהם השפעת על בני משפחתך ועל הקהילה, אם יש מישהו שידע לעשות זאת בקהילה בכלל ובמשפחה בפרט בהספדים ולהבדיל בשמחות זה אתה אבינו מורינו.

חיכת ונתת לנו שבת שקטה שבת מנוחה לעבור, פרשת "לך לך" ואז בשעה 18:25 אחר צאת השבת הלכת לדרכך לעולם האמת כמו שנאמר לפני סיום התפילה בשבת: "מזמור שיר ליום השבת מזמור שיר לעתיד לבא, ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים".

נתת לנו תחושת רוגע עד השניות האחרונות לפנינו שלך למרות הייסורים שעברת בעיקר בחודש האחרון ובגילך המופלג ב"ה כי הכל בסדר בחיך בהומור האופייני שלך ובמלווה מלכה עזבת אותנו בשקט ובשלווה! במקצת מפרשתנו: הפרשה פותחת "ויאמר ה' אל אברם לך מארץ וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך".

באבות פרק ג' משנה א' נאמר: עקביה בן מהללאל אומר: הסתכל בשלשה ואין אתה בא לידי עבירה: "דע מאין באת - מארץ וממולדתך ומבית אביך / ולאן אתה הולך - מבית אביך אל הארץ, ארץ ישראל. ולפני מי אתה עתיד לתת דין וחשבון - זה היום תחילת היום "א חשון!! בו אתה ממשיך בדרכך, קצת באיחור קל אחרי פטירתו של אביך וסבנו הלל ז"ל שהלך לעולמו ב- ז' חשון.

זכית לא מזמן להיות בר"ה בבית הכנסת בזכות מלאך מקומי שדאג לך לממש את האפשרות להתפלל בימים נוראים עם החברים למרות כל הקשיים וקיבלת כוחות להמשיך ולא לוותר לעצמך. נאמר במגילת קהלת: "לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמיים" זה בפסוק אחד ממחיש מי היית עם התכונות שיישמת בכל תפקידך בחייך הפרטיים והציבוריים והיריעה רחבה מלפרט את כולם כאן, במילה אחת: יודעים מי זה מוני הכינוי שנתנו לך עוד בברית המילה אחרי שנאמר ויקרא שמו בישראל- מיכאל חיים ע"ש יחיאל מיכל אבא של אמא ציפורה סבתנו.

רק תכונה אחת מיני רבות שרואה אני לעשות מאמץ גדול מאד לחכות בזעיר אנפין היא המשמעת העצמית וההתמדה הבלתי נתפסת שהביאה אותך ליכולות, למשימות הרבות שביצעת בכל כך הרבה תחומים הפרטי והציבורי /קהילתי.

אמנה את חלקם בתחום הציבורי: מדריך לנוער בבני עקיבא, מדריך קפ"פ בהגנה = קרב פנים אל פנים. רכז חינוך בקיבוץ, מזכיר פנים, מייסד הסדנה / מסגרייה ומוסך, מייסד ענף האחזקה ומשק חום וקור ולעת הפנאי מביים הצגות ומאפר את השחקנים ועוד וועדות וכו'.

בתחום האישי: אבא שידע מתי להיות עקשן ולא לוותר ומתי לוותר ולשחרר ומפאת הזמן אסיים ואומר: השארת לנו מורשת של "והגדת לבנך" מסודרת כיאה ל"קה" בצורה מתועדת בשלשה ספרים שכתבת בכישרון רב ולא יכולת לסיים את העריכה של הספר השלישי "יומן עבודה" אותו בע"ה נדאג בלי נדר לסיים.

אבא'לה היית גם שחקן מאז ומעולם, נשארת שחקן עד ימך האחרונים על הבמה שלך, המסך ירד! "עת לבכות ועת לשחוק עת ספוד ועת רקוד".

תנוח בשלום על משכבך, תהא נשמתך צרורה בצרור החיים!

יהי זכרך ברוך לנצח נצחים!

הספד אבא מוני - מיכאל חיים ערמון ז"ל / הבן-נחמיה

אבא'לה אהוב שלנו אתמול בסעודה שלישית כשעה לפני שהלכת מאיתנו דיברנו בעניין של לך לך מארץ וכו' אל הארץ אשר אראך... הנתיבות שלום מביא את ספורנו שאומר מהארץ אשר אראך במראות אלוקים. לפיכך עבר בארץ ולא נטע אוהלו עד המקום שניראה אליו שם האל יתברך.

בתחילה נזכר הלשון ויאמר ה' אל אברם אמירה בלבד. שעדיין לא נתראה אליו הקב"ה ועל זה אמר לו שילך אל הארץ אשר אראך פירוש היכן שאתראה אליך כי בחו"ל הייתה רק בחינת אמירה ואז היה הלוח ונסוע מבלי לדעת להיכן ורק כשהגיע לא"י מיד וירא ה' אל אברם מבחינת ראייה ואז ידע שהגיע אל הארץ אשר אראך... גם אתה אבא עזבת את בית אביך רק אתה ואמא שלך ואת הארץ והמולדת שבאמת ידעתם שהיא לא שלכם וזו הייתה בהחלט מבחינת אמירה פשוטה וברורה שצריך לעזוב במהירות אל א"י וזה המקום היחיד ללכת אליו.

את בחינת הראיה והגילוי של מה היא הארץ הזאת רכשת אבא בידיים וברגליים דרך הסתגלות מהירה בגיל 10 לחברה הצברית הקשוחה, לימוד מיון חקלאי וחרושת ברזל במקווה ישראל, הצטרפות להגנה בגיל 14 פיקוד והדרכה בלחימה ובקרב פנים אל פנים תוך, כדי הדרכה בבני עקיבא.

בהמשך תרגול והכנה לחיי קיבוץ והקמתו. תוך כדי מלחמה, נישואין והקמת משפחה. דברים ואירועים הנראים מובנים מאליהם. אך במבט לאחור אנו מבינים שאלו ניסים ונפלאות וגילוי ה' יתברך בפרטים הקטנים. ואתה אבא ידעת את זה ואמרת תודה.

וזו ההתגלות של הארץ אשר אראך בשבילך.. ולקחת את זה בהמשך לבניה, לפיתוח ולאחזקת הקיבוץ כמו שאתה יודע לעשות. ואנחנו זכינו לראות אותך ואת אמא ולגדול עם אנשים מופלאים שזכו להיות הדור האחרון לגלות והראשונים לגאולה. וזכינו לראות שלום בית ואהבת אמת מהאגדות.

ואתה אבא מונח כאן לפנינו וכול הסגולות והמידות הטובות שלך נשארות כאן איתנו ומי שרוצה יכול לזכות לקחת ולתרגל.. יכולת התמדה בכל דבר, וותרנות, נעימות, מעשיות, דיוק, יכולת כתיבה וחרוזה, יכולת המצאה ואלתור, משחק ובימוי, עקשנות טובה והחלטיות, יכולת חיזוק והעצמה לאנשים, אמונה וביטחון בה', אהבת ה', אהבת ישראל וארץ ישראל, אופטימיות אינסופית... וקצרה היריעה מלמנות...

וממשיך הנתיבות שלום מה שאומר הספר תורת אבות - והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והינה ה' ניצב עליו ויש שני אופני הנהגה. סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה - הנהגה מסודרת וקבועה מראש השנה על דרך הטבע. ויש הנהגה עליונה יותר של ה' ניצב עליו שהיא הנהגה של רחמים התלויה באמונה והחיזוק שיש ליהודי כאשר מתחזק בה' יתברך ותולה בו בטחונו.

וזו הנהגה של ארץ ישראל והיא מעל הטבע.

ואתה אבא זכית בזה.

שנזכה בע"ה כל המשפחה עם כל עם ישראל להמשיך את המתנות ואת האור שלך הלאה ולגאולה שלמה ברחמים.

הספד לסבא מוני / הנכד-שי

סבא מוני לא מת
סבא מוני לא מת
אולי הגוף שלך מונח פה סבאל'ה אבל אתה כאן, כאן לגמרי.
אתה חלק מניחוח האויר של העמק וקיבוץ שלוחות,
ידיך וזיעתך מלוות את העצים מסביב, את צנרת המים של הקיבוץ, הקיטור שכבר נגמר, תחזוקת
הקיבוץ, החנוכייה בבית כנסת ועוד ועוד.
מסירותך וכישוריך מהדהדים פה בישיבות, כנסים, אלפי צמתי החלטות שקיבלת פה בקבוצת קודש
שלוחות עם חבריך.
אתה לגמרי פה סבאל'ה, עם החיוך "ג'יימס בונד" שלך, אתה בנשמת החברים והמשפחה שפה שחינכת,
תמכת, באנשים שביימת בהצגות של שלוחות, בילדים שאיפרת לפורים, אתה פה לגמרי.
העניין הוא שאתה כה צנוע סבא יקר, הייתי אצלך ממש לא מזמן פעם אחרונה שראיתי
אותך בהכרה, הרגשתי חזק בפנים שאולי זו הפעם האחרונה וביקשתי ממך משהו שלא ביקשתי מעולם.
אמרתי לך סבאל'ה, ברוך אותי,
לא היית מוכן לזה ושאלת אותי למה, אמרתי לך שאתה האדם הכי צדיק שפגשתי.
התפרצת בצחוק מתגלגל מלווה בשיעור עמוק, "אניי? צדיק? ??? המשכת לצחוק".
אתה כל כך ענק סבא שעם עדת מעריצים של עשרות שנים אתה אפילו לא חושב שאתה מיוחד,
כמה גדול אתה סבא, כמה גדול.
אתה בטח עומד פה בצד סבא, צעיר וחזק עם בגדי העבודה הכחולים שלך, הכובע עבודה, חגורת
כלי העבודה על המותן ואומר:
"נכדים נודניקים שלי, אולי תפסיקו לבלבייל את המוייח עם ההספדים שלכם,
תפסיקו להמציא דברים נו באמת, אתם לא מבינים שום דבר, תעשו לי טובה טוב,
ילדוס, קחו את הפעקלאח שלכם ותעזבו אותי בשקט",
אז עכשיו כשאתה כבר לא יכול להשתיק אותי ולומר לי שאני מדבר שטויות אגלה לך סוד קטן.
אתה מותג סבא, אתה עמוד האש ההולך לפני המחנה שלנו.
אתה יודע סבא, שלהיות נכד של סבא מוני זה כמו ללכת עם סיכה של סיירת מטכ"ל כל החיים.
סיכה שנעוצה עמוק עמוק בנשמה של בני משפחתך הרבים שהשארת כאן.
אתה יודע סבאל'ה, יש לי כבר שנים רבות סבא מוני קטן בגוף:
אתה איתי ביום שאני מרגיש פראיר
אתה איתי כשקשה לי ונראה שבלתי אפשרי - הי, הנה אתה עם חיוך על האופניים
השחורים, מרכיב 5 נכדים במקביל ומראה שהכל קטן אם רק רוצים.
אתה איתי כשכולם רודפים אחרי כסף ונראה שהציונות במצוקה
אתה פה כשדוחפים מהצד, כשנראה שלהיות נאיבי זה פסה,
אתה איתי כשהמילים השקעה והקרבה נראות מאופסנות עמוק בספרי ההיסטוריה.
אתה מצפן ששתול לנו בגוף, בכל צומת אפשרית, מה סבא מוני היה עושה כאן, איך היה מנצח פה
בגדול על הכל, צאצאך נכדו להתמודד עם הכל - יש לנו רוח גבית נצחית וערמונית שהורשת
במנהיגותך השקטה.

יחד עם סבתא היקרה (עד 120) בבית צנוע של 40 מ"ר הקמתם אימפריה.
במרוצה החיים התועלתנים והחומרניים מצאנו כאן ריאה ירוקה סבא,
נוסעים לסבא וסבתא לשלוחות לנשום אוויר שפוי, אידיאליסטי, פשוט, צנוע.
לעשות שבת בשלוחות זה כמו לעבור סדנת ניקוי רעלים, כל הרע יוצא ונשאר רק טוב,
ערכים, אהבה ומסירות, זו האמת סבא.

בצד עשייתך המפוארת, כמי שהקים את הקיבוץ, ידעת גם שכול סבא, שכלת את ציפי ז"ל לפני הרבה
שנים אבל אתה וסבתא בחרתם להמשיך את החיים בחיוך ושמחת חיים בלתי פוסקת.

בהמשך לפני מספר שנים שכלת את בנך האהוב יהודה, תפסתי אותך בכמה רגעי אינטימיות כשהיינו מזכירים אותו עם לחלוחית בעין נאנח, "אוי יודלה יודלה" ומייד מעביר נושא, שלא להפגין חולשה. הזוגיות רבת השנים עם סבתא חיה האהובה הייתה לעולם דוגמא אישית חיה לאיך זוג מאוהבים כשמונים שנה, גם כשסבתא'ה התחילה לשכוח מי אנחנו היית מחזיק לה את היד, מביט בנו בחיוך נבון ולא עוזב אותה לשנייה לחוות את חוסר הנעימות לבדה. ילדיך ושלל נכדיך שעומדים פה כולם אנשים טובים, הכי טובים שיש, כולם שלך סבא מוני. כל חיך כתבת לנו שירים בחרוזים, שיריך היו גולת הכותרת של כל אירוע במשפחה,

אז אסיים בלהחזיר לך שיר קטן:

לארץ הגיע ילד קטן מברלין, אי שם בשנות ה 30
שובב, סקרן, מפונק, נו שוין, בן זקונים
במקווה ישראל למדת חקלאות,
צידה לדרך לקראת המרתון שלך, הציונות.
זיהית את החצי השני שנפלה לך מהשמיים,
ניצולת שואה טובת לב ויפת עיניים
בבית צנוע עד מאוד חינכתם 5 ילדים
יפים, צנועים, ישרי דרך, פשוט אנשים טובים
אתה הנכד של חיה ומוני? כן, הייתי משיב בראש מורם,
איזה כיף היה אצלכם בשבתות, גם כשתמיד היית תורן
סבא של עוזי מתחת למיטה,
של סיפורים על הקיטור וההגנה,
עם אופניים מתקופת המנדט וטוסטוס קטן אדום,
העמסת את כולם, כל הנכדים, לכל מקום,
עומדים סביבך פה בעצב מהול בשמחה עדת מעריצים,
נכון, כבר מתגעגעים אליך, אבל יודעים שחיית חיים מלאים.
אז עכשיו אחרי שלבך נדם,
נוח קצת סבא'ה, אחרי שדאגת לכל העולם.
אוהבים ומעריצים אותך לעולמי עולמים
מאיתנו, הנכדים.

הספד למוני ערמון / נזרי יחיאל

בתקופה האחרונה הייתי מבקר את מוני מדי ערב שבת. מדליק איתו נרות שבת, שר אתו שירי שבת. בערב שבת האחרון, פרשת נח, באתי לבקר. הדלקנו יחד נרות שבת, שרנו "שבת שלום". כשנפרדנו - מוני הושיט את ידו אלי, כף ידו אוחת את ידי בחוזקה, למשך זמן ארוך. הוא הביט בי בעיניו המאירות. ביקשתי ממנו את הספר שכתב, "הסיפור שלי". נחמיה היקר אפשר לי לקחת את הספר. ביני וביני מוני נרקמה ידידות כנה שנמשכה למעלה מארבעים שנה. מוני היה שכני בבית הכנסת - שם נולד הקשר בינינו. בתקופה האחרונה נהגתי לבקר מדי יום לפני תפילת מנחה וערבית, ושמעתי ממנו את סיפור חייו המיוחד. סיפור הוליד סיפור, והייתה לנו שעה טובה של מפגש לבבי. אני נושא בליבי את אוצר הסיפורים של מוני. מוני היקר היה צעיר בנפשו וברוחו. בתוך גופו השברירי הסתתר אוצר - לב סקרן, מלא געגועים. כמו בנעוריו, פעמה בו אותה סקרנות, אותה התלהבות והתפעלות מהעולם, אותו רצון לתרום, לקחת חלק בתיקון עולם.

אלה תולדות מוני:

מוני נולד בברלין, בנובמבר 1927.
בברית ניתן לו השם מיכאל, על שם סבו. באותו אירוע נכח קרוב משפחה בשם מוני, ואחד האורחים אמר: "התינוק ממש דומה למוני!" - ומאז דבק בו השם מוני.
בית משפחתו היה בית מפגש לציונים.
מוני התייתם מאביו בגיל שבע, והיו לו שני אחים בוגרים - מנחם ובנימין, אותם העריץ.
ב-1 בינואר 1938 עלה עם אמו ציפורה, שאהב מאוד, לארץ ישראל באונייה גליליאה דרך טרייסט שבאיטליה. הם גרו בפרדס חנה, במחנה הראשון של קיבוץ בארות יצחק - "רמת השומרון".
מוני למד בבית הספר העממי בפרדס חנה, ולאחר ארבע שנים המשיך לבית הספר החקלאי מקווה ישראל, שם עבר קורס מ"כ של ההגנה בשנת 1944.
לאחר סיום לימודיו, בשנת 1945, הצטרף לגרעין ההכשרה של שלוחות, ושם הכיר את חיה היקרה.
מוני וחיה נישאו בפרדס חנה, ובנו את ביתם בקיבוץ שלוחות.
מוני היה איש עבודה, אך גם איש רוח ותרבות - שימש מרכז סניף בני עקיבא בפרדס חנה, וביים הצגת חנוכה שאליה הוזמנו כל תושבי פרדס חנה וזכתה לתשואות הקהל.

בשנת 1948, שלושים חלוצים, ובתוכם מוני, עלו להתיישבות הקבע בעמק בית שאן, והקימו את קיבוץ שלוחות באתר אסרפיה.

הם גרו באוהלים, בנו תעלות קשר, סיקלו אבנים וחפרו תעלות מים להכשרת אדמות שלוחות לגידולים חקלאיים. מוני - עם ידי הזהב וראשו הממציא, ניהל את מסגריית שלוחות.

הוא פיתח ובנה כלים לחקלאות ולענפי השירות, היה שותף בתכנון מערכת המים בקיבוץ ובהקמת מערכת הקיטור המפוארת.

בנוסף לעבודתו היה פעיל בקהילה - שימש מזכיר פנים, ריכז את ועדת החינוך, ביים, כתב ושיחק באירועים תרבותיים.

מוני - החלוק, הלוחם, איש העבודה - היה בראש ובראשונה איש משפחה אוהב, תומך ומסור.

מוני וחיה גידלו באהבה ובמסירות את חמשת ילדיהם לחיים של אמונה ועשיית טוב, והיו גאים בהם מאוד.

הם זכו להיות סבא וסבתא פעילים, לחבוק נינים ונינות, ולחיות חיי משפחה מלאים ואוהבים.

בכאב נשאו את לכתה של ציפי בתם, שנפטרה ממחלת לב בגיל 12, ואת פטירת בנם יהודה ממחלה.

אך למרות הכאב המשיכו לחיות בשמחה ובהכרת תודה על כל הטוב שבחייהם.

תמיד ריגש אותי לראות את ילדיהם ונכדיהם שבאו לבקר אותם, ואת האהבה והקרבה שביניהם.

מוני ז"ל וחיה, תבדל לחיים ארוכים, זכו לילדים שדאגו להם מכל הלב, כשהתחלפו התפקידים.

חיה היקרה, רחל, הלל ונחמיה היקרים -

אנחנו, קהל המלווים, מחבקים אתכם בצערכם.

אהבנו מאוד את אביכם ותמיד נאהב.

בתקופה האחרונה שליחי הציבור עברו ליד מוני עם ספר התורה, ובסיום התפילה חברים לחצו את ידו בחום.

שבת בר מצווה של מוני - פרשת תולדות - מתקרבת.

אלה תולדות מוני.

בזיכרון סיפור תולדותיו, ובאהבתו הגדולה אליכם - תנוחמו.

מועדת פרט

למשפחת דוידוביץ מיכל ושחר.

ברכות עם כניסתכם לביתכם החדש, בתמר ב' - נאחל לכם רק טוב, תהנו מהמרחב החדש, ובעיקר מהנוף המדהים הנשקף מביתכם.

השכונה מתמלאת לאט לאט... נשארו לאכלוס עוד 8 בתים.

יפה - בשם ו.פרט.

מועדת 60 + חיבור רב דורי

רשמו לכם את התאריך, כ"ז חשון, יום שלישי, 18/11/2025, ערב גבינות ויין.

רוצים ללמוד על יין? מעדיפים רק לשתות יין טוב ומפנק? אוהבים גבינות טובות? אז זה בשבילכם. במהלך הערב נטעם (יותר נכון נשתה) חמישה סוגי יין שונים, וגבינות מסוגים רבים ושונים. גבינת עיזים, קממבר, פטה או שגבינת צהובה זה מצוין. יין אדום, לבן, חצי יבש, יבש, ארומה פרותית, מיושן בחבית - הכל הולך.

במסגרת ערב זה נפרד ממנהל הקהילה היוצא דודו פישר.

אומנם זה נראה רחוק, אבל גם השנה בעז"ה נקיים את אירוע קישוטי הסופגניות וגם "משפחות מדליקות" של הדלקת נרות חנוכה משותפות של מבוגרים וצעירים.

יהיה כיף.

שבת שלום, אורן.

מהמרפאה

שעות פתיחת המרפאה בשבוע של - 9-14.11

טיפת חלב	קבלת קהל מזכירה	קבלת רופא	קבלת אחות	בדיקות דם	
	8:00-9:00	14:00-16:30	10:00-12:30 14:00-17:00	7:30-8:10	א'
	8:00-9:00		10:00-13:00	7:00-8:10	ב'
7:30-11:30 (בתאום עם אורה)		10:30-12:00	10:00-13:30		ג'
			10:00-13:00	7:30-8:10	ד'
			8:30-12:00	7:00-8:10	ה'
	8:00-9:00	8:30-10:30	8:30-12:30		ו'

שבת-שלום - חגית ו.

מהמזכירות

ב 4.11.25 התקיימה ישיבת מזכירות שבה עלו הנושאים הבאים:

תשלום המע"מ על דמי ההיוון עד 160 מ"ר - בכללי שיוך דירות לחלופה הקניינית מיום 28.8.2024 נכתב שתשלום המע"מ חל על החבר. יחד עם זאת, עניין זה לא הובן כראוי לפני ההצבעה, ונעלם מעיני החברים. לאור זאת, החלטת המזכירות היא להביא את הנושא להכרעת האסיפה. המלצת המזכירות היא בעד תשלום המע"מ ע"י הקיבוץ. נוסח השאלה להצבעה באסיפה - האם את/ה בעד או נגד המלצת המזכירות לתשלום המע"מ ע"י הקיבוץ?

- משמעות ההחלטה בעד, היא שינוי כללי שיוך דירות מיום 28.8.2024.
 - החלטה זו מקטינה את יתרת קרן שיבולת המיועדת לתשלום "הסדר בנים".
 - רשאים להצביע חברים ותיקים בלבד.
- פער העלויות בין המגרשים - הקיבוץ התחייב לממן עבור החברים הוותיקים ויורשיהם את דמי ההיוון עד 160 מ"ר.** לאחר שבוצעה שמאות רמ"י לערך המגרשים, הנתונים הועברו לשמאי, אלי חלוצי על מנת שיעריך את עלות דמי ההיוון עד 160 מ"ר. לפי הערכה זו, סכום דמי ההיוון נע בין 90 א' (76 ללא מע"מ) ל 39 א' (33 א' ללא מע"מ), בהתאם לערך המגרש על פי שמאות רמ"י. בהמלצת רואי החשבון, הסכום יועבר כחלוקת רווחים לחברים וליורשים הזכאים (התשלום לרמ"י מבוצע ע"י החבר).
- על פי חוות דעת של עו"ד עומר כהן, אין מניעה על פי תקנון הקיבוץ לבצע חלוקת רווח לא שוויונית. על מנת לבצע חלוקת רווחים כאמור, על האסיפה לקבל החלטה בנדון. נוסח ההחלטה שתובא לאישור האסיפה הוא: האסיפה מאשרת כי הואיל ולקיבוץ התחייבות כלפי חבריו ויורשיהם לממן עלות דמי היוון עד 160 מ"ר במסגרת הסדרי השיוך, התחייבות זו תמומן על דרך חלוקת רווח לזכאים על פי הסדר השיוך.
- ההצבעה תהיה בהרמת יד באסיפה.
 - רשאים להצביע חברים ותיקים בלבד.

אישור מועמדותו של צביקה וקסמן למנהל קהילה - בהשתתפות ג'נט. ג'נט מסרה דיווח על תהליך המיון, שבסופו הצוות ממליץ על צביקה וקסמן כמועמד לתפקיד. המזכירות מאשרת את בחירת הצוות. המזכירות מודה לצוות על עבודתו ומאחלת לצביקה הצלחה. הנושא יובא לאסיפה ולהצבעה בקלפי.

יורם.

אסיפת חברים**תתקיים אי"ה****ביום ראשון, י"ח חשון תשפ"ו (9.11.2025)****בשעה 20:00****האסיפה תתקיים בבית דורות ובזום****להלן הקישור ל"זום"**<https://zoom.us/j/97422022833?pwd=ZEfzhdfIkqF6aigPOaBSQOJdkCysc3.1>**סדר יום לאסיפת חברים****1. אישור מועמדותו של צביקה וקסמן למנהל קהילה.**

- מציגה ג'נט.
- אישור להעברה לקלפי.
- מצביעים - כולם.
- רוב נדרש - רוב רגיל.

2. שיוך דירות -

- החלטה על תשלום המע"מ על דמי ההיוון עד 160 מ"ר.
- החלטה על חלוקת רווחים לחברים לצורך תשלום דמי ההיוון עד 160 מ"ר.
 - אישור באסיפה.
 - בשני הסעיפים מצביעים רק חברים ותיקים.
 - בשני הסעיפים נדרש רוב רגיל.

מוזמנים - הנהלת האסיפה.**אור דולק בבית הכנסת - ליל הבדולח**

בליל ה-9 בנובמבר, יום השנה לליל הבדולח, בכל קהילות הקיבוץ הדתי, וברחבי הארץ והעולם, מדליקים אור בבתי הכנסת - לזכר הלילה שבו נשרפו בתי הכנסת ברחבי אירופה, ולזכר הקהילות שנמחקו באפלה.

דווקא עכשיו – כששנאת ישראל שוב מרימה ראש בעולם, אנחנו בוחרים לעמוד יחד. בוחרים באור. בוחרים בזיכרון. בוחרים בעם אחד.

גם השנה, שלוחות תצטרף ותשאיר אור דולק בבית הכנסת ביום ראשון בלילה (ליל יום שני).

אור במקום חושך. תקומה במקום אובדן. לימוד תורה במקום חורבן.

ועדת בית הכנסת.

התנועה ואנחנו | ממשיכים להוביל בעשייה

ישיבת מזמו"ר אחרונה! והארכת כהונת מזכ"לית - בישיבה משותפת של המזמו"ר וההנהלה החדשה, נפרדנו באופן מרגש מחברי המזכירות המורחבת (מזמו"ר).

שורקה שטרן, חברת לביא, מוותיקות המזמו"ר, נשאה דברים בשם החברים והחברות שכיחנו בה בשנים האחרונות.

ריבה פריד נשאה דברי ברכה ותודה בשם התנועה, וחולק שי צנוע להוקרה.

בהמשך הישיבה אושרה המלצת הצוות להארכת כהונת המזכ"לית.

להלן מעט מהדו"ח שהוקרא בפני הפורום היקר לקראת ההצבעה:

תנועת הקיבוץ הדתי היא **תנועת ההתיישבות** של עשרים ושלושה קיבוצים ומושבים-שיתופיים דתיים בהם חיים כ-20,000 נפש, ברית קהילות נושאות בשורה.

רעיונות זוהי תנועה ציונית דתית מאזנת המחברת בין ערכי התורה והעבודה, המקיימת ערכות הדדית בקהילותיה, המכוונת למשימתיות ושואפת לחבר בין חלקי החברה הישראלית והעם היהודי...

לתנועת הקיבוץ הדתי יש ויכול להיות תפקיד חיוני בשנים העומדות הפתח, אך לשם כך היא נדרשת לעמוד באתגרים:

אתגר הרלוונטיות: קיומה של התנועה תלוי בראש ובראשונה בחבריה וחברותיה הקיבוצים ואנשיהם. נחוצה הזדהות רגשית ורעיונית של החברים/ות בלעדיה התנועה תיעלם ותיאלם...

אנו שואלים כתנועה: כיצד לחבר את הדור הצעיר והמצטרפים לקיבוצים לרעיון ולדרך? זה תלוי בנו! וזהו אתגר גדול... אם נדע לדבר בשפתו של הדור, ולחברו להזדהות עם הרעיון והדרך, לתת לו את האפשרות להיות מעורב ומשפיע, ולשים לפניו אתגרי אמת, לעסוק **במשימות** עם הפנים החוצה, ב"ה נעשה ונצליח.

אתגר הציונות הדתית המאוזנת: קול תורה ועבודה הוא קולנו, והוא נחוץ היום יותר מאי פעם בבניית וריפוי החברה הישראלית. השמעת קול ציונות דתית מתונה, מחברת מאזנת.

לעתים קטנים אנחנו בעינינו, אך זו טעות, יש לנו תפקיד. אל לנו לשתוק בעת הזאת, **עלינו להיות נוכחים ופעילים בשדה זה.**

אתגר בניית החיבור לתנועה הקיבוצית: במועצת עלומים החלטנו על בחינת בית משותף עם התנועה הקיבוצית. המוטיבציה העמוקה למהלך הזה הייתה ועודנה הרצון **להוכיח במעשה** כי המאחד רב מהמפלג... זהו המקום בו אנו יכולים באופן הייחודי רק לנו, לבטא את רעיון החיבור. האתגר הוא עצום: **כיצד לבנות בית משותף** בלי להיבלע ובלי לאבד זהות? את הטקס המלא ניתן לקרוא באתר התנועה.

החינוך בראש - לפני כשבוע התקיים מפגש ראשון בסדרת מפגשי הכשרות בהובלת אפרת שלומי מנהלת תחום חינוך באגף קהילה של התנועה. שמייעדים לצוותי החינוך החברתי בקיבוצים.

את המפגש הראשון שהתקיים בסעד, הנחתה משי פנחס, עו"ס קהילתית מקיבוץ סעד, והוא עסק בנושא 'שיחה אישית משמעותית עם ילדים'.

30 מדריכי א-ו ממשואות יצחק, בארות יצחק, סעד, עין צורים וקבוצת יבנה זכו ליום מחכים ומחבר שנפתח בארוחת בוקר מפנקת באדיבות המארחים, המשיך להיכרות ומשם - לצלילה ישירה לנושא. אנו רואים במפגשי ההכשרה, בהובלת אגף קהילה, מרחב להתפתחות מקצועית, חיזוק תחושת השייכות לתנועה, הוקרה והשראה. יישר כוח לאפרת ולכל מי שהגיעו.

אור דולק - לפני 86 שנה, בלילה אחד - נשרפו מאות בתי כנסת ברחבי אירופה. בלילה ההוא, החושך ניסה לנצח את האור. השבוע, ב'9 בנובמבר, אנחנו אומרים בקול ברור - האור שלנו חי.

האמונה שלנו חזקה והעם שלנו אחד.

ביום ראשון הקרוב מדליקים אורות בבתי הכנסת ובמבני ציבור בארץ ובעולם.

שבת דור ביניים בנחשולים - ההרשמה בעיצומה. פספסתם? מתלבטים? זה הזמן לתפוס מקום!

<https://forms.gle/byKwvJbvAEHP954G9>

שרה עברון וחברי המזכירות הפעילה.